

Гринюк Лесь Якимович

Біографія

Лесь (Олекса) Гринюк (*25 березня 1883, Воскресинці —†7 липня 1911, Воскресинці) — український письменник, поет, перекладач, громадський діяч. Редактор літературних та періодичних видань, терпів нестатки, боровся зі злиднями та хворобою (сухоти), відтак в молодому віці, через ту важку хворобу — помер, так і не розкривши всі свої таланти.

Біографічні відомості

Олекса Гринюк народився в простій селянській родині в невеличкому покутянському селі Воскресинці, поблизу Коломиї. Змалку цей сільський хлопчина тягнувся до знань, тому, опісля перших успішних кроків в Початковій сільській школі, він подався до великого міста і склав іспити до місцевої гімназії. На той час Коломийська гімназія славилася своїми літературно-мистецькими традиціями в ній тоді зібралася плеяда помітних постатей краю — Василь Стефаник, Лесь Мартович, Василь Ірчан Тому й не дивина, що в Олекса з'явився письменницький потяг. Попавши під вплив творчості Стефаника, Лесь в своїх оповіданнях, новелах, картинах сповідував стефаникову лаконічність та простонародність, крім того Олекса ще й спробував себе в поезії. А в 1902 році він з відзнакою закінчивши Коломийську гімназію — подався до Львова й поступив до Львівського університету на юридичний факультет. Але через важку хворобу та складний фінансовий стан — йому довелося полишити навчання та повернутися на Коломийщину — заробляти на життя та підтримувати сім'ю.

Щоби покращити свій матеріальний стан, Лесь брався за кілька робіт (і це незважаючи на важкість хвороби, яка відбирала його сили), він зайнявся редагуванням публіцистичних та літературних видань, а також займався репетиторством. Цікавим для нього стало перекладацьке ремесло, і окрім творчих надбань це приносило йому ще й фінансові дивіденди, оскільки тамтешній коломийський видавець Яків Оренштайн оплачував і видавав всі його переклади. Він друкував свої розвідки в львівських, чернівецьких, коломийських виданнях, і редагував кілька коломийських газет. І паралельно він писав — картини, есе, новели, вірші — щось друкував, щось залишилося в шухляді. У всій своїй творчості він тяжіє до соціально-психологічної прози Стефаника. описуючи тогочасні реалії покутського села.

Творчість

Спершу Олесь Гринюк заявив про себе, як плідний дописувач в тогочасну періодику. Зокрема він друкувався: у "Літературно-науковому віснику", в альманасі "За красою" (1903), присвяченому Ользі Кобилянській. Чимало його оповідань, новел, статей, перекладів надруковано у газетах "Буковина" та "Поступ". Деякий час письменник редагував ці видання.

Творчий поступ Леся Гринюка короткий, але доволі насичений:

* Редактор коломийської газети — "Поступ" (1903-1905), де надрукував статтю "Про

Василя Стефаника" (1904),

- * Редактор чернівецької газети "Буковина" (1907-1908),
- * Співавтор-дописувач львівської газети "Діло",
- * Автор збірки оповідань "Весняні вечори" (Коломия, 1904),
- * Поезія в альманасі "За красою". Чернівці,
- * Переклад повісті Миколи Гоголя "Тарас Бульба" (Коломия, 1909),
- * Переклад і адаптація комедії Б. Б'єрнсона "Новоженці" (Коломия, 1910),
- * Переклад книги Ф. Ніцше "Так мовив Заратустра" (Коломия, 1910),
- * Переклад "Трьох оповідань" Л. Андреева (Коломия, б.р.)

* Інші публіцистичні та творчі розвідки Леся Гринюка так і не дійшли до сьогоденного читача. Твори Леся Гринюка, зокрема поетичні, виходили під псевдонімами: "Ст.Вільшанський", "Олекса Якимович" та криптонімом "Л.Г." За життя письменника вийшла лише одна лірична збірка його новел і нарисів "Весняні вечори" (Коломия, 1904), оскільки на більше не стало коштів для видання.

Інформаційне джерело статті: [Хата-читальня Прикарпаття](#)